

til en ny § 11 under Nr. 24, gaaende ud paa, at Finansministeren bemyndiges til at udstede Obligationer til Tiendeejeren for Afsløningssummen, i Stedet for at udbetale kontant Laan til hver enkelt Yder. Tiendehynderne forrente og afdrage da hver sin Kvotabel af Afsløningssummen paa samme Billaar som for Laan, der direkte ere udrædede af Statskassen, saaledes at Afsløningssummen ogsaa under disse Billaar forrentes og afdrages med samme Beløb og er fuldstændig afbetalt i Løbet af 60 Aar, kun med den Forskel, at i saadanne Tilfælde skulle Yderne betale deres Renter og Afdrag i de sædvanlige halvaarlige Terminer, Juni og December Terminer. Det er jo en Selvfølge, at hvor Tiendehynderen er i Stand til at afbetale sin Tiendeafsløningssum uden at optage Laan, kan han faa Lov til at afbetale den straks, men ønsker han Laan af Statskassen, eller ønsker han, at Afsløningssummen skal blive indestaaende i hans Ejendom, maa han anmelden saadant for vedkommende Tiendekommissær, der da vil have at indsende de afsluttede Overenskomster til Revision af Indenrigsministeriet. Herom stiller Flertallet Forslag under Nr. 25 til en ny § 12. En lignende Revision i Indenrigsministeriet finder man det fornødent at foretage i de Tilfælde, hvor Statskassen ifølge Lovforslagets § 3 skal udrede Afsløningssummen for Mindretallet, der ikke ønsker at gaa med til Afsløsning i Djebliffet. Under Nr. 26 stiller Flertallet Forslag til en ny § 13, som bestemmer, at Tiendeafsløsningen skal tinglæses, og at det selvsølgelig skal paases, navnlig af paagældende Tiendekommissær og ved den af Indenrigsministeriet foranledigede Revision, at alle de tinglæste Forpligtelser, der hvile paa Tienden i Forvejen, ere afviklede, forinden Tinglæsningen kan finde Sted. Under Nr. 27 stiller Flertallet Vædringsforslag til en ny § 14, der gaar ud paa, at alle Dokumenter og Obligationer, der udstedes i Anledning af Afsløsningen, kunne udstedes paa ustemplet Papir, uden at der paalægges Tiendehynderne nogen som helst Stempelafgift. Vædringsforslaget under Nr. 28 til en ny § 15 bemyndiger Finansministeren til, at han efterhaanden, som det bliver nødvendigt, kan udstede $3\frac{1}{2}$ pct. rentebærende Statsobligationer for at forsyne Tiendehynderne med de fornødne Laan og for at afholde alle i Anledning af denne Sag fornødne Udgifter, dog ikke ud over 4 Millioner Kr. aarlig. Man mener nemlig, at det er rigtigt at begrænse Statskassens Forpligtelser for hvert enkelt Aar, og man mener heller ikke, at det er formaalstjenligt, at kaste et altfor stort

Antal af Statsobligationer ud paa Mærkedet paa een Gang. De Afdrag af Afsløningssummerne, der indgaa i Statskassen, skulle selvsølgelig anvendes til Indkøb og Tilintetgørelse af en tilsvarende Del af Statsobligationerne, og da det navnlig hen imod Slutningen af de 60 Aar, hvori Laanet skal afdrages, kan være praktisk at indkalde de udtrukne Obligationer til Indfrielse, selvsølgelig med deres fulde Baalhdende, stiller Flertallet under Nr. 28 Forslag om at give Finansministeren en saadan Bemyndigelse. Under Nr. 29 stiller Flertallet Forslag til en ny § 16, der gaar ud paa at bestemme hvilke Diæter, der tilkommer de Kommissioner, der ned sættes, hvor Talen er om en Afsløsning af Kirketienden, og hvilke Diæter, der skulle tilfalde de Kommisærer, der blive at beskikke af Indenrigsministeret for hvert Amt. Flertallet mener, at det vil være passende at fastslaa 6 Kr. i Diæter pr. Dag samt Rejsegodtgørelser efter Regning, og dernæst ønsker man, at ogsaa her skal Statskassen overtage en Forpligtelse til Fordel for Tiendehynderne, idet Vædringsforslaget bestemmer, at Statskassen, naar en Afsløsning er gaaet i Orden, skal refunderer de Udgifter, som ere afholdte ved at benytte vedkommende Tiendekommissær; og i alle Tilfælde, hvor der er Tale om Afsløsning af Kirketiende, bør Statskassen afholde de dermed forbundne Udgifter for Kommissionen, idet der her let opstaar forskellige Vansteligheder ved at komme til en Forslaaelse med Kirkeejeren om, hvilket Beløb han vil have at afstaa som Kirfens fremtidige Ejendom. Men i alle de Tilfælde i øvrigt, hvor en Tiendeafsløsning ikke gaar i Orden, skal den Part, som har forlangt Kommissionen, hvad enten det nu er Tiendeejeren eller Tiendehynderen, betale ham for hans Ulejlighed; gaar derimod Tiendeafsløsningen i Orden, vil Statskassen have at refunderer de dermed forbundne Udgifter. — Under Nr. 30 stiller Flertallet Forslag til en ny § 17, som gaar ud paa at bestemme, at Loven først skal træde i Kraft 4 Maanedere efter dens Bekendtgørelse i Lovtidenden, idet man nemlig ikke kan være blind for, at der vil hengaa nogen Tid, før de vedkommende Ministre kunne have det Apparat i Orden, som bliver en nødvendig Følge af denne Lov, Udnævnelser af Formænd for de i hvert Stift etablerede Kommissioner, Udnævnelser af Kommisærer, Affattelse af Instruktser m. m.

Disse Vædringsforslag, som jeg her har tilladt mig at omtale og kortelig at motivere, skal jeg anbefale saavel til de vedkommende Ministre som til Tingets Velvilje,